

Tractament del segment final *-gua*

(ALDC, I, 59. La llengua)

(La resposta *lluenga*, resultat d'una metàtesi de *llengua*, de les localitats 87 (Cerler) i 94 (Eressué), ha estat substituïda per la corresponent a *aigua*).

El llatí *LINGUA* ha donat la forma normativa *llengua*. No tindrem en compte el tractament de la *Ē* del llatí vulgar (< *ĭ* del clàssic) que ha donat *ll[ɛ]ngua* a la major part del domini i *ll[ɛ]ngua* en diversos punts del català central, sinó que centrarem la nostra atenció sobre el segment final *-gua*, que: *a)* es manté en cat. occidental i la zona sud del central (prescindim del timbre de la vocal final, que pot ser [a], [ə], [ɛ], etc.); *b)* es monoftonga en [-gə] en cat. central (*llenga*),

a través de l'absorció de [w] per la també velar [g] (-gwə > -g^wə > -gə); *c)* es monoftonga en [-gə/-gu] en balear (*llengo*, *-gu*), a través d'una velarització de [ə] en [o] i ulterior absorció de [w] per la [g]: -gwə > -gwo > -g^wo > -go, amb testimonis medievals en mallorquí; i quan [o] > [u], [-go] > [-gu]. Noteu l'oposició *llengua* (cat. occidental, amb l'alguerès)/*llenga* (gran part del cat. oriental peninsular), *llengo*, *llengu* (balear). La forma normativa *llengua* va guanyant terreny en la llengua parlada gràcies a la influència del codi escrit i dels mitjans de comunicació.

